

Digitales Brandenburg

hosted by Universitätsbibliothek Potsdam

Festgebete der Israeliten, mit vollständigem, sorgfältig durchgesehenem und wohlgeordnetem Texte, und einer vermehrten und verbesserten deutschen Uebersetzung

Gebete für den 7. und 8. Tag des Peßach-Festes

Stern, Max E.

Wien, 622 = 1862

עובשב ישש סויל דוחיה ריש

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12269)

שיר היחוד ליום חמישי

חון וְכֹל שְׂרַעְפִּים וְכֹל הַרְהוּרִים. נְלָאִים לְשׁוּם בּוֹ שְׁעוּרִים:
קהל מְלִשְׁעָרָהוּ וּמְלַהֲגֵבִילָהוּ. מְלַתְאָרְהוּ וּמְלַפְרָסְמָהוּ:
חון בְּכֹל שְׂכַלְנֵו חִפְשָׁנֹהוּ. בְּמַדְעָנֹו לְמִצּוֹא מָה הוּא:
קהל לֹא מִצְאָנֹהוּ וְלֹא יִדְעָנֹהוּ. אֵךְ מִמַּעֲשָׂיו הִבְרַנּוּהוּ:
חון שְׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד. חַי וְכֹל יוֹכֵל וְחָכֵם וּמִיָּחָד:
קהל כִּי הוּא הָיָה לְכֹל קוֹדֵם. עַל בֶּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֹדֵם:
חון בְּעִשׂוֹתוֹ בְּלִי כָּל מְאוּם וְאֵת כֹּל. יִדְעָנֹו כִּי הוּא כֹל יָכֹל:
קהל בְּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחֻכְמָה כָּלָם. יִדְעָנֹו כִּי בְּבִינָה פְעֻלָּם:
חון בְּכֹל יוֹם וְיוֹם בְּחֻדְשׁוֹ כָּלָם. יִדְעָנֹו כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:
קהל בְּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֵם לְכָלָם. יִדְעָנֹו כִּי הוּא חַי וְקַיָּם לְעוֹלָם:
חון וְאֵין לְהַרְהוֹר אַחַר יוֹצְרָנֹו. בְּלַבְנֹו וְלֹא בְּסַפּוּרָנֹו:
קהל לְמַמְשׁ וְגִדְשׁ לֹא נִשְׁעָרָהוּ. לְטַפֵּל וְתוֹאֵר לֹא נִדְמָהוּ:
חון וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב. וְלֹא לְמִין וְכֹל אֶזֶן וְלִכְלֵל נִקְצָב:
קהל כָּל הַנְּקָרָאִים וְהַנְּשָׁפָלִים. וְהַמְדַעִים בְּעִשׂוֹר כְּלוּלִים:
חון וְשִׁבַע בְּפִיּוֹת וְשִׁשָּׁת גְּדוּת. וְשִׁלֵּשׁ גְּזוּרֹת וְעִשׂוֹת וּמַדּוּת:
קהל הֵן בְּבוֹרָא אֵין גַּם אֶחָד. כִּי הוּא בְּרָאֵם כָּלָם יַחַד:
חון כָּלָם יְבָלוּ אֵךְ יַחְלוּפוּ. הֵם יֹאבְדוּ וְאֵךְ יִסְפוּ:
קהל וְאַתָּה תַעֲמוֹד וְתִבְלָה כָּלָם. כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם:

ליום ששי בשבוע

חון אַתָּה לְבַדְךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא. וְלֹא יִדְמָה מַעֲשֵׂה לַעֲשׂוֹהוּ:
קהל כָּל הָאָרְצוֹת לֹא יְכִילוּךָ. וְאֵךְ שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ:
חון אֵז יַחֲלוּ מִים חַיִּים. מִסְפִּיקָה. אֱלֹהִים חַיִּים:
קהל רַעֲשָׂה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם. וְנָטְפוּ מַיִם מִן הַשָּׁמַיִם:
חון גּוֹטָה לְבַדְךָ הַשָּׁמַיִם. רֹזַקַע הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם:
קהל עֲשִׂיתָ כָּל חִפְצֶךָ לְבַדְךָ. וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֶזֶר בְּנִגְדֶךָ:
חון סוֹעַד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ. חֶבֶל מִסָּפָה וּמִיָּדֶךָ:
קהל כִּכְחָדְךָ אֵז בֶּן עֵתָה וְדַעְתֶּךָ. וְלַעֲוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אַתָּה:
חון וְלֹא יַעֲפֹת וְלֹא יִנְעֹת. כִּי בְּמַלְאכְתֶּךָ לֹא עִמְלַתָּ:
קהל כִּי בְּדַבְרֶךָ כָּל יִצּוּרֶיךָ. וּמַעֲשֵׂה חִפְצֶךָ בְּמֵאמְרֶיךָ:
חון וְלֹא אַחֲרָתוֹ וְלֹא מִהֲרָתוֹ. חֶבֶל בְּעִתּוֹ יִפֹּה עֲשִׂיתוֹ:
קהל מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חֻדְשֶׁתָּ. וְאַתָּה חֶבֶל בְּלִי כֹל פְּעֻלָּתָּ:
חון וְעַל וְלֹא יִסוֹד חֶבֶל יִסְדֶּתָּ. בְּרִצּוֹן רִוְחֶךָ כֹּל תְּלִיתָּ:

שיר היחוד ליום ששי

10

קהל זרועות עולם את כל נושאות. מראש ועד סוף ואינם נלאות:
 חזן בעיניך לא דבר הקשה. רצונך כל דבר ורוחך עושה:
 קהל לפעלתך לא דמית. אל כל תאר לא שוית:
 חזן ולא קדמה למלאכתך מלאכה. חכמתך היא הכל ערכה:
 קהל לרצונך לא קדמו ואחרו. ועל חפצך לא נוספו וחסרו:
 חזן מכל חפצך לא שכחת. ודבר אחד לא חסרת:
 קהל לא החסרת ולא העדפת. ודבר ורק בם לא פעלת:
 חזן אמה תשבחם ומי התעיבם. ושמן דבר לא נמצא בם:
 קהל החלות בחכמה עשיתם. בתבונה ובדעת פליתם:
 חזן מראשית ועד אחרית עשויים. באמת ובישר וטוב ראויים:
 קהל הקדמת במעשי ידיך. רוב רחמיך וחסדיך:
 חזן כי רחמיך וחסדיך. הלא מעולם על עבדיך:
 קהל ועד לא כל חי הוכן לכלכל. לפני אוכל תתן אכל:
 חזן ומזון ומכון תעשה בפני כל. צרכי הכל באשר לכל:
 קהל שלשת ימים הראשונים. אז הכינותם לאחרונים:
 חזן אז עמית אור בשלמה. אדר מאורות ממול שלמה:
 קהל בטרם כל יציר מאד גדלת. ואחר כל מאד נתגדלת:
 חזן אז באין לבוש הוד והדר לובש. עד לא אורג גאות לבש:
 קהל אור בשלמה וכמעיל עוטה. שמים פיריעה נוטה:
 חזן עשית בם לאורים דרכים. ורצוא ושוב בנחת מהלכים:
 קהל הבדלת בין מים למים. במתיחת רקיע השמים:
 חזן מזונות מעונות לשרץ מים. ועוף ועופף על פני רקיע השמים:
 קהל עשב וחקיר לבשה אדמה. מאכל לחיה ולכל בהמה:
 חזן בקרן שמן גן ונטעת. אל האדם אשר עשית:
 קהל עזר כנגדו עשית לו. די מחסורו אשר יחסר לו:
 חזן כל מעשיך בידו תפה. ותחת רגליו הכל שפה:
 קהל להעלות מהם בקר וצאן. על מזבחה יעלו לרצון:
 חזן עשית לו כתונת לשרת. להדרת קדש ולתפארת:
 קהל שמת בקרבן חכמת אלהים. כי יצרתו לך בצלם אלהים:
 חזן לא מנעת על פני האדמה. צרכי אדם וכלם בחכמה:
 קהל מעשיך מאד רבו וגדלו. ושמה יי כלם יהללו:

שיר היחוד ליום ששי

חזן רבו וגדלו מאד מעשיה. יודוה יי כל מעשיה:
קהל כל פעלת למענה. ולכבודך כל קניניה:

ל י ו ם ה ש ב ת

חזן און ביזם השביעי נחת. יום השבת על בן ברכת:

קהל ועל כל פועל תהלה ערוכה. וחסידיך בכל עת יברוכה:

חזן ברוד יי יוצר כלם. אלהים חיים ומלך עולם:

קהל כי מעולם על עבדיך. רוב רחמיך וחסידיך:

חזן ובמצרים החילות. להודיע כי מאד געלית:

קהל על כל אלהים בעשותך בהם. שפטים גדלים ובאלהיהם:

חזן בבקעת ים סוף עמך ראו. היד הגדולה ויראו:

קהל נהגת עמך לעשות לך. שם ותפארת להראות גדלך:

חזן ודברת עם מן השמים. וגם העבים נטפו מים:

קהל ידעת לכתם במדבר. בארץ ציה איש לא עבר:

חזן תמה לעמך דגן שמים. וכעפר שאר ומצור מים:

קהל תגרש גוים רבים עמים. יירשו ארצם ועמל לאמים:

חזן בעבור ישמרו חקים ותורות. אמרות יי אמרות טהורות:

קהל ויתעדנו במרעה שמן. ומחלמיש צור פלגי שמן:

חזן בנחם בנו עיר קדשך. ויפארו בית מקדשך:

קהל ותאמר פה אשב לארך ימים. צדה ברך אברך:

חזן כי שם יזבחוי זבחי צדק. אף בנהיך ילבשו צדק:

קהל ובית הלוי נעימות יזמרו. לך יתרועעו אף ישירו:

חזן בית ישראל ויראי יי. יבדדו ויזדו שמך יי:

קהל המיבות מאד לראשונים. בן תטיב גם לאחרונים:

חזן יי תשיש נא עלינו. באשר ששפת על אבותינו:

קהל אותנו להרבות ולהטיב. ונודה לך לעולם כי תטיב:

חזן יי תבנה עירך מדרה. כי עליך שמך נקרא: